

Wat is de persoonlijke boodschap doorheen mijn werk?

Onlangs was ik in een gesprek met iemand die niets met mijn bedrijf of noch met paarden te maken heeft. Onafhankelijk & objectief spraken we over de toekomst en als zelfstandige zijnde ook over innoveren en de flow en inzet die je in je bedrijf steekt.

Waarvoor ik doe wat ik graag doe, maar dat ondernemer zijn ook toewijdig vraagt en werk achter de schermen. Het is maar al te makkelijk in een contract job voor een bedrijf dat je werkt tussen bepaalde uren en erna doe je je huishouden en hobby's. Maar ook ondernemers werken écht een hele dag! Is het niet hun aanbod vervullen voor hun klanten, dan is het werken 'op' of 'in' hun bedrijf. Je admin, boekhouding, marketing, ... bij mij ook nog de paarden verzorgen en voeren en onderhoud doen wat ook 2u makkelijk in beslag neemt per dag en dan heb ik ook nog een gezinsleven, hobby's, huishouden te vervullen.

Ik sprak met die persoon over een mogelijks idee wat ik in de toekomst nog wou uitwerken en dat die me daarbij wel zou kunnen helpen bepaalde zaken te laten doorvoelen. Dit om ze mij authentiek eigen te maken en met volle bezieling in dat nieuwe idee zou kunnen steken.

Uiteindelijk kwam het er ook op neer, waar het vaak op aankomt, heb ik het beeld duidelijk van wat ik wil? Kan ik tot de essentie komen? Dat zeg ik ook vaak in mijn lessen. Dat is wat die grootmeesters en mijn instructeurs me ook nog op wijzen... Weten wat je vraagt. Duidelijkheid. Concentratie en focus maar ook: "Heb ik het exacte beeld voor ogen van wat ik wil in de wereld zetten?" Het antwoord moest ik hem nog deels schuldig blijven, maar ik neem me dan ook alle tijd om dit te voeden en laten we binnen enkele maanden of een jaar nog eens spreken.

Uiteindelijk liet ik het even bezinken, het is toekomstmuziek. Ik heb nu reeds een prachtig aanbod en wil zeker nog meer fantastische paardenmensen en paarden verder helpen met problemen, met hun skills als ruiter, hun doelen behalen en de diepere relatie zoeken op mentaal, fysiek, emotioneel (en de spirit / spiritueel vlak) met deze prachtige dieren en hun natuur.

Alleen bleef het volgende wel in mijn hoofd nazinderen. Nu we 5 jaar verder zijn als ondernemer sinds ik Tamashii Horsemanship heb opgestart: "wat is mijn rode draad en de 'core' en ziel (=Tamashii) in wat ik doe?"

Is deze nog dezelfde? OF, moet ik de nuances wat bijsturen of herschrijven?
Is deze te herkennen in mijn aanbod? En in wat ik in een mogelijks toekomstig nieuw aanbod zal brengen?

Het duidelijke beeld. Dat is wat ik opnieuw verwoord wil zien en neerschrijven hier in deze blog over mijn persoonlijke rode draad in wat ik & Tamashii Horsemanship naar buiten in de wereld wil sturen.

Laat ons nog is even stilstaan bij de 3 pijlers die voor mij al altijd de rode draad zijn geweest, ook in mijn dagelijks leven: Mentaal / Fysiek / Emotioneel voor de mens en voor het paard.

Bij paarden herkennen als het een mentaal probleem is t.o.v. een fysiek probleem. Ook al kunnen beiden elkaar tegenwerken of in de hand werken, echter wat is de volgende? In welke mate? Hoe uit zich dit? Wat is de oorzaak? En waar is mijn mogelijks startpunt tot het helpen en verbeteren van de staat van het paard.

Fysieke problemen uitsluiten, medisch maar ook door alternatieve therapie bijvoorbeeld. Reiki die ik zelf geef of Body work massages, Cranio sacraal therapie, Osteopathie, Shiatsu, Accupuntuur...

Is dit daarom altijd een doorslaggevende oplossing? Nee. Helpt het om uw paard fysiek en mentaal te verbeteren, meer comfort te vinden in het dagelijkse leven en bevordert het uw trainingen? En volle dikke JA. Ik heb er al genoeg bewijzen van gezien en aan de lijve ondervonden met prachtresultaat.

Mentaal voor de mens. Vaak zijn we te rationeel, overanalyseren we, zitten we te veel in het hoofd l.p.v. in ons hart en onze ziel Ook niet in onze buik. Het buikgevoel wens ik ook niet altijd mee te nemen in mijn trainingen want daar vangen we onze emoties op. En deze horen niet bij het trainen van paarden, al zijn het goede waarschuwings van onveilige situaties, het helpt het paard écht niet als zijn 'leider' een emotioneel wrak is.

Fysiek voor de mens hangt ook samen met het mentale. Belemmerende gedachten 'ik kan dit niet', 'ik ben zo soepel niet', 'ik kan niet ontspannen in mijn lijf', 'ik ben te oud en geraak niet meer op een paard'... Deze helpen onze fysieke staat niet.

Moet je je lichaam respecteren? JA. Kan het getraind worden en op elke leeftijd positief bevorderd worden? JA. Iemand op 55 jarige leeftijd, na 40 jaar niet meer op een paard gezeten te hebben en die persoon zijn grootste droom waargemaakt te hebben en terug stap, draf, galop leren ondanks fysieke moeilijkheden... Dit heb ik ook al gedaan! Jouw gedachten zijn zeer krachtig, maar net daarom kunnen ze jou fysiek gaan belemmeren.

Maar het kan dus ook anders! Jouw gedachte en jouw imaginaire beeld van wat je je paard vraagt en welke vorm je wil dat dit met zijn lichaam aanneemt in jouw hoofd te hebben ten alle tijde, in elke oefening, als een danspartner. Dit kan! Jij kan de dans leiden en jullie gedachten en ook jullie lichamen zullen samenvloeien. Jij bepaald wel de dans. Of het nu een slow, een tango of een wals is.

Emoties, ook paarden hebben deze zeer zeker. En ook deze wil ik herkennen, aanvaarden en het paard er mee om leren gaan. Mensen wil ik daarentegen leren om meer emotional fitness te hebben. Sterker in hun kracht te leren staan.

Emoties leren doorvoelen, ze zien voor wat ze zijn en wat ze ons willen leren, maar vooral bij paarden laten zien hoe ze u soms tegenwerken en wat je in de plaats dan wel kan doen in moeilijke situaties om jullie beiden door de situatie te helpen en er in te groeien.

Daarom de triade: Mezelf als instructeur-begeleider – bruggenbouwer (deze laatste kom ik nog op terug!) - de ruiter of begunstigde van mijn les en het paard. Of nu een lespaard is van mij of een paard van een lesklant of van een stalling ... ik ga er niet anders mee omgaan en behandel ze allemaal of dezelfde zachte manier, maar doe wel wat nodig is om de situatie tot een goed, verbeterd en positief einde te brengen.

Even omtrent de bruggenbouwer. Ja in praktijk en even in het kort aangehaald ben ik eerder een bruggenbouwer. Ja ik heb expertise en ervaring. Maar ik wil ook doen waar ik me echt het diepste bij betrokken en bezielt bij voel. Ik ben niet de persoon die enkel mensen ga in mijn lessen nemen die willen werken aan Academische hogeschoolmanoeuvres. Nee ik breng de balans tussen Horsemanship en Academische Rijkunst. Waar beiden een brug worden en in elkaar verworven zijn. Waar de goede basis (en die tot een heel mooi niveau kan gaan, pas op!) van belang is. Waar de mensen oplossingen aangeboden krijgen voor problemen op welk vlak dan ook om erna erop verder te bouwen.

Vind ik het fantastisch mooi op piaffe, passage, levade, ... te zien en aan te werken? OO ja. Heeft het zin als de mens of het paard er niet klaar voor zijn? Zeker niet.

Hoe wil ik dit bereiken? Met respect, begrip, wederzijds communicatie die zeer verfijnd is, op natuurlijke manier verloopt, met lichtheid en zachtheid en souplesse... En ja ook dit heeft een Horseman nodig om koeien te drijven, om met de garrocha te werken, om praktische soms onverwachte obstakels op een trail ride in veiligheid en met gezond beorenverstand door te komen.

Spirit van het paard: We gaan het DNA van een paard niet kunnen veranderen. We leren er mee om te gaan en moeten het respecteren hoe hij is in de natuur. Door hierover meer en meer te leren en te begrijpen, leer je het ook meer eren en vooral niet te schaden om aan eigen behoefte of wensen te voldoen. We willen vaak te veel en te snel, maar het paard niet respecteren, zal ooit tegen je slaan (soms met dramatische gevolgen) en vroeg of laat gewoon je relatie beschadigen en je training achteruit doen gaan l.p.v. vooruit.

Het spirituele van de mens. Ja hier kan ik niet omheen. Ik ben te hooggevoelig. Mijn instinct is altijd juist. Het leven spreekt, alleen luisteren we niet altijd zo goed. Helaas. Het heeft niets met geloof of religie te maken. Maar wil je het echt weten, ik ben Taoïst. Ik geloof dat alles gebeurt voor een reden. Dat het één niet kan bestaan zonder het andere. Om even kort door de bocht te gaan dan wel. Maar het gaat er ook om over hoe de mens de zaken waarneemt, opvangt, zich openstelt voor en gelooft wat je bereiken kan als je het écht wil.

Dit brengt mij dan bij als het ware denk ik hét belangrijkste onderdeel van mijn rode draad: Mijn zielsverlangens naar buiten brengen in al wat ik doe.

Ja, ik heb passie voor paarden, sinds ik een klein kind was. Van 2 jaar zat ik op de witte pony genaamd Candy van vrienden van mijn grootouders. Mijn nonkel heeft me nog meer paardenmicrobe gegeven. Mijn papa zorgde dat ik een betere lesgeefster kreeg omdat ik niet goed was in de eerste manège en bracht me elke week tot ik zelfstandiger kon zijn.... Mijn eerste werk deed ik nog geen jaar of ik had al de centen bijeen gespaard om mijn eerste paard, mijn Beauty, te kopen.

Lesgeven en doen wat ik doe, daar heb je doorzetting, passie, vuur voor nodig. Want 365 dagen op een jaar sta je klaar, buiten bij de paarden die op je rekenen.

Mijn zielsverlangens is nog een stapje dieper. Voor mij is het 'passioneel & vol-ledig tot je recht komend leven'. Mijn 3 diepste zielsverlangens die ik in alles zet zijn: evenwicht(ig), natuurlijk en vrij. Wat deze 3 dan omvatten daar kan ik nog uren over spreken. Het belangrijkste is dat ik dit in mijn aanbod , in mijn bedrijfs sfeer en in álles wat ik doe in het leven wens laten door te stromen.

Ik wens je veel liefde, warmte & steun in jouw zoektocht en het bewandelen van jouw eigen unieke pad.

Veel liefs,

Marijke